

Sygn. akt I ACa 747/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 listopada 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący :	SSA Piotr Wójtowicz
Sędziowie :	SA Ewa Jastrzębska (spr.) SA Elżbieta Karpeta
Protokolant :	Małgorzata Korszun

po rozpoznaniu w dniu 15 listopada 2013 r. w Katowicach

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K.

przeciwko K. S.

o zapłatę

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Okręgowego w Częstochowie

z dnia 28 lutego 2013 r., sygn. akt I C 234/12,

1) zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

a) zasądza od pozwanej na rzecz powódki 126 884,61 (sto dwadzieścia sześć tysięcy osiemset osiemdziesiąt cztery i 61/100) złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 8 czerwca 2012 roku,

b) w pozostałej części powództwo oddala,

c) zasądza od pozwanej na rzecz powódki 9 600 (dziewięć tysięcy sześćset) złotych tytułem kosztów procesu;

2) w pozostałej części apelację oddala;

3) zasądza od pozwanej na rzecz powódki 7 300 (siedem tysięcy trzysta) złotych tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt I ACa 747/13

UZASADNIENIE

Powódka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. domagała się wydania nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym, mocą którego pozwana K. S. została zobowiązana do zapłaty kwoty 178.911,01 zł oraz ustawowych odsetek, z tym że od kwoty 178.900,80 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty i od kwoty 10,24 zł od dnia 10 września 2010 roku do dnia zapłaty oraz kosztów procesu.

W uzasadnieniu wskazała, że w dniach 27 września 2008 roku i 4 listopada 2008 roku (...) sp. z o.o. zawarła z pozwaną K. S. umowę sprzedaży energii elektrycznej. W dniu 27 września 2008 roku u pozwanej wymieniono przekładniki prądowe, co wiązało się z wprowadzeniem zmiany mnożnej układu pomiarowego, następnie założono układ pomiarowy oraz przeprowadzono jego odbiór techniczny. Pozwana zaakceptowała i potwierdziła te czynności. Mnożna układu pomiarowego zmieniła wówczas swoją wartość z 30 na 50, co znalazło odzwierciedlenie w (...). Powodowa spółka przyznała, że popełniła błąd – za okres od 27 września 2008 roku do 23 czerwca 2010 roku licznik był czytany w dalszym ciągu z zastosowaniem mnożnej 30 zamiast 50. Wskutek tego doszło do błędnego naliczenia należności za rzeczywiście zużyty energię elektryczną i wystawienia faktur na taką też kwotę. Zatem w oparciu o § (...) ust. (...) zawartych umów dokonała korekty rozliczeń zużytej energii elektrycznej, w dniu 26 sierpnia 2010 roku wystawiła fakturę korygującą VAT nr (...), a w dniu 20 maja 2011 roku wystawiła notę odsetkową nr (...). Pomimo kierowanych do K. S. wezwań do zapłaty oraz zawezwania do próby ugodowej nie uiszczyła ona należności.

W dniu 11 czerwca 2012 roku Sąd Okręgowy w Częstochowie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym w sprawie o sygn. akt V GNc 125/12, orzekając zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwana K. S. wniosła sprzeciw od w/w nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości. Domagała się oddalenia powództwa oraz zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Uzasadniając swoje stanowisko pozwana podniosła zarzut wygaśnięcia wszelkich zobowiązań wobec (...) sp. z o.o. wskutek dokonania zapłaty, zarzut braku podstaw do zmiany ceny za dostarczaną energię elektryczną oraz przedawnienia roszczeń dokumentowanych fakturą korygującą (poza płatnościami przypadającymi za czerwiec i lipiec 2010 roku). Pozwana wskazała również, że mnożna układu pomiarowego nie jest podawana na liczniku energii elektrycznej. Ilość energii wskazana na fakturach odpowiada natomiast ilości energii zużytej faktycznie, co uniemożliwia dokonanie korekty na podstawie § (...) ust. (...) umowy.

Wyrokiem z dnia 28 lutego 2013r Sąd Okręgowy w Częstochowie oddalił powództwo i zasądził od powódki na rzecz pozwanej kwotę 3.617,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu ustalił, iż pomiędzy (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. a K. S. prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą (...) w Z. zostały zawarte umowy sprzedaży energii elektrycznej wraz z usługą dystrybucji – w dniu 27 września 2008 roku nr (...)i w dniu 4 listopada 2008 roku nr (...). Zgodnie z § (...) ust. (...) w/w umów w przypadku, gdy w wyniku błędu w pomiarze lub odczycie wskazań układu pomiarowego, ilość zużytej energii elektrycznej wykazana na fakturze nie odpowiada ilości energii elektrycznej zużytej faktycznie, sprzedawca dokonuje korekty rozliczeń. Korekta obejmuje cały okres rozliczeniowy lub okres, w którym występowały stwierdzone nieprawidłowości i błędy.

(dowód: umowy sprzedaży energii elektrycznej nr (...) k. 16-19 i nr (...) k. 20-22)

W dniu 27 września 2008 roku u K. S. wymieniono przekładniki prądowe. Następnie założono układ pomiarowy oraz przeprowadzono jego odbiór techniczny. Mnożna układu pomiarowego i mnożnik wskaźnika mocy zmieniły wówczas swoją wartość z 30 na 50. Zdjęcie i założenie układu pomiarowego stwierdzono w zleceniach o numerach – odpowiednio (...) nr (...) i (...) nr (...). W zleceniach tych zawarto pozycje dotyczące: licznika energii, mnożnej układu, przekładników napięciowych, przekładników prądowych, zegara sterującego, pozostałej aparatury, pomiaru kontrolnego, licznika kontrolnego, licznika sprawdzanego, miejsca założenia plomb. Na tabliczce znamionowej przekładników znajdujących się w zamkniętej skrzynce pomiarowej zapisano, że są one przekładnikami (...). Pozwana nie posiadała kluczy do skrzynki. Parametry dostarczonej po 27 września 2008 roku energii elektrycznej do pozwanej,

objęte przedmiotem postępowania, jak i urządzenia w układzie pomiarowo – rozliczeniowym, dawały podstawę do zastosowania mnożnika 50 przy odczycie wartości energii z obrotów tarczy licznika głównego.

(dowód: zlecenia (...) nr (...) i (...) nr (...) k. 111-114; opinia biegłego sądowego z zakresu ekspertyz liczników energii elektrycznej k. 166-170 oraz na rozprawie w dniu 12 grudnia 2012 roku 00:04:53-00:18:19; zeznania pozwanej K. S. na rozprawie w dniu 14 lutego 2013 roku 00:03:34-00:14:51)

K. S. regulowała wystawiane jej faktury z tytułu zawartych umów sprzedaży energii elektrycznej wraz z usługą dystrybucji. Cena za zużytą energię elektryczną za okres od 27 września 2008 roku do 23 czerwca 2010, wskutek błędu przedsiębiorstwa energetycznego, była naliczana przy uwzględnieniu mnożnej 30 zamiast 50. W dniu 26 sierpnia 2010 roku (...) sp. z o.o. wystawiła fakturę korygującą VAT nr (...) na kwotę 178.900,80 zł. Pismem z dnia 26 sierpnia 2010 roku powodowa spółka poinformowała K. S., że faktury za okres od 27 września 2008 roku do 23 czerwca 2010 roku były wystawiane błędnie według mnożnej 30 zamiast 50. W dniu 20 maja 2011 roku powodowa spółka wystawiła notę odsetkową nr (...) na kwotę 10,24 zł.

(dowód: faktury VAT wraz z załącznikami k. 23-104; nota odsetkowa k. 105; pismo z dnia 26 sierpnia 2010 roku k. 130-131)

(...) sp. z o.o. skierowała do K. S. wezwanie

do zapłaty w łącznej kwocie 178.911,04 zł. Pozwana nie uiściła żądanej kwoty.

W czerwcu 2011 roku powodowa spółka zawiadzała K. S. do próby ugodowej – sprawę rozpatrywał Sąd Rejonowy w Myszkowie, I Co 1883/11.

Do zawarcia ugody nie doszło.

(dowód: wezwanie do zapłaty z potwierdzeniem odbioru k. 108-110; zawiadzenie

do próby ugodowej k. 2-5 i protokół z dnia 18 października 2011 roku k. 140

– w aktach sprawy I Co 1883/11)

W ocenie sądu pierwszej instancji powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z wnioskiem powoda Sąd pierwszej instancji dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu ekspertyz liczników energii elektrycznej na okoliczność ustalenia, czy parametry dostarczonej energii elektrycznej do pozwanej objętych przedmiotem niniejszego postępowania i urządzeń je odbierających dawały podstawę do pomnożenia wartości energii elektrycznej w oparciu o obroty tarczy licznika przez 50 i wystawienia faktur korygujących na kwoty objęte przedmiotem niniejszej sprawy w oparciu o wydany w sprawie materiał dowodowy oraz dokonanie oględzin przedmiotowych urządzeń. Wydając opinię biegły sądowy stwierdził, że parametry dostarczonej po 27 września 2008 roku energii elektrycznej do pozwanej, objęte przedmiotem postępowania, jak i urządzenia w układzie pomiarowo – rozliczeniowym, dawały podstawę do zastosowania mnożnika 50 przy odczycie wartości energii z obrotów tarczy licznika głównego. W tym zakresie Sąd pierwszej instancji podzielił wnioski opinii biegłego. W istocie więc przedsiębiorstwo energetyczne miało podstawy co tego, aby zastosować – w związku z parametrami dostarczonej energii elektrycznej i urządzeń w układzie pomiarowo - rozliczeniowym - mnożną 50 zamiast 30. Nie przesądza to jednak zdaniem sądu pierwszej instancji o zasadności powództwa. Podkreślić trzeba, że przedsiębiorstwo energetyczne, jako profesjonalista, powinno w wyczerpujący sposób poinformować K. S. o zmianach mnożnej i związanym z tym wzroście ceny za pobraną energię. W aktach sprawy brak jest danych świadczących o tym, że takie informacje zostały pozwanej przekazane. Umowy sprzedaży energii i paliw, oznaczane jako dostarczanie energii i paliw poddano zasadom prawa cywilnego i dokonano znacznej modyfikacji klasycznych konstrukcji cywilistycznych, bowiem dostarczanie paliw i energii powierzono ograniczonej grupie podmiotów o quasi monopolistycznym charakterze, a stosunki podporządkowano koncepcji tzw. umów adhezyjnych, w znacznym stopniu wykluczającym równość stron i możliwość negocjowania warunków umowy. Cena stanowi essentialia negotii umowy sprzedaży. Umowa sprzedaży należy do czynności prawnych konsensualnych i dochodzi do skutku po zgodnym złożeniu oświadczenia woli, a zatem każda zmiana jednego z elementów przedmiotowo istotnych wymaga uzyskania zgody drugiej strony umowy, bowiem pociąga za sobą zmianę umowy. Skoro umowy o dostarczanie paliw i energii,

pomimo cywilistycznej konstrukcji umowy jako sprzedaży, są umowami adhezyjnymi, to ze względu na niemożność kształtowania ceny przez strony na zasadach swobody umów, należy uznać, zdaniem sądu pierwszej instancji za podstawowy obowiązek przedsiębiorstwa energetycznego, przy wykonywaniu umowy, obowiązek informowania stron umowy - odbiorców o każdorazowej zmianie cen ujętych w taryfie. Zmiana cen prowadzi bowiem do zmiany umowy, a ta musi być zaakceptowana przez drugą stronę (tak Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 5 grudnia 2003 roku, I ACa 327/03, Wokanda 2005/3/40). Zdjęcie i założenie układu pomiarowego stwierdzono w zleceniach o numerach – odpowiednio (...) nr (...) i (...) nr (...). W istocie w rubrykach „mnożna układu pomiarowego” i „mnożnik wskaźnika mocy” zmieniono wartość z 30 na 50. Należy jednak mieć na uwadze zdaniem sądu pierwszej instancji, że zlecenia te zawierają szereg danych dotyczących: licznika energii, mnożnej układu, przekładników napięciowych, przekładników prądowych, zegara sterującego, pozostałej aparatury, pomiaru kontrolnego, licznika kontrolnego, licznika sprawdzanego, miejsca założenia plomb. Dla osoby nie mającej specjalistycznej wiedzy w zakresie energetyki niemożliwym jest ustalenie, w jaki sposób te dane wpływają (i czy w ogóle wpływają) na zmianę ceny. Nie można wykluczyć, że K. S., wiedząc o zmianach wartości mnożnej, mogła w ogóle nie domagać się zwiększenia przydziału mocy przyłączeniowej lub negocjować warunki umowy – tym bardziej, że uiszczane przez nią rachunki opiewały na kilka – kilkanaście tysięcy złotych miesięcznie.

W ocenie Sądu pierwszej instancji powzięcie informacji przez pozwaną o zmianie mnożnej na podstawie zapisów na tabliczce znamionowej przekładników nie było możliwe. Na tabliczce znamionowej przekładników zapisano, że są to przekładniki (...) - dla laika nie jest to równoznaczne z informacją o zmianie mnożnej na 50 i o wzroście ceny. Nadto przekładniki znajdowały się w zamkniętej skrzynce pomiarowej, a pozwana nie posiadała kluczy do tej skrzynki. Zatem zdaniem Sądu pierwszej instancji powódka nie była uprawniona do wystawienia faktury korygującej na podstawie § (...) ust. (...) umów sprzedaży energii elektrycznej wraz z usługą dystrybucji. Zgodnie z § (...) ust. (...) umów w przypadku, gdy w wyniku błędu w pomiarze lub odczycie wskazań układu pomiarowego, ilość zużytej energii elektrycznej wykazana na fakturze nie odpowiada ilości energii elektrycznej zużytej faktycznie, sprzedawca dokonuje korekty rozliczeń. Korekta obejmuje cały okres rozliczeniowy lub okres, w którym występowały stwierdzone nieprawidłowości i błędy. W niniejszej sprawie ilość zużytej energii elektrycznej wykazana na fakturach nie odbiegała od ilości energii zużytej faktycznie – a tylko w takich wypadkach § (...) ust. (...) umów miałyby zastosowanie. W tej sprawie przedsiębiorstwo energetyczne zastosowało natomiast błędnie mnożną tj. 30 zamiast 50, choć mogło zastosować mnożną o wyższej wartości w związku z parametrami dostarczanej energii elektrycznej i urządzeń w układzie pomiarowo – rozliczeniowym. W piśmie z dnia 26 sierpnia 2010 roku adresowanym do pozwanej przedsiębiorstwo energetyczne wprost podało, że „firma w okresie od 27.09.2008r. do 23.06.2010r. miała nieprawidłowo rozliczane faktury za energię elektryczną. Błąd wyniknął z błędnej mnożnej układu pomiarowego. W dniu 27.09.2008r. wymieniono przekładniki prądowe zgodnie z (...) nr (...) z dnia 27.09.2008r. i od stanów zapisanych w powyższym dokumencie mnożna układu pomiarowego wynosi 50 natomiast faktury rozliczeniowe wystawiane były według mnożnej 30” (k. 130).

Sąd pierwszej instancji nie podzielił więc stanowiska biegłego, który stwierdził, iż wystawienie faktur korygujących było zasadne - zgodnie z § (...) ust. (...) umowy sprzedaży energii elektrycznej z dnia 4 listopada 2008 roku. Biegły nie został zobowiązany do interpretacji umów zawartych pomiędzy stronami, a interpretując je - przekroczył swoje uprawnienia. Niezależnie od powyższego, w ocenie sądu pierwszej instancji roszczenie powodowej spółki uległo częściowemu przedawnieniu. Zgodnie z art. 554 i 555 k.c. roszczenia z tytułu sprzedaży dokonanej w zakresie działalności przedsiębiorstwa sprzedawcy, roszczenia rzemieślników z takiego tytułu oraz roszczenia prowadzących gospodarstwa rolne z tytułu sprzedaży płodów rolnych i leśnych przedawniają się z upływem lat dwóch. Przepisy o sprzedaży rzeczy stosuje się odpowiednio do sprzedaży energii oraz do sprzedaży praw. Powód dochodzi zapłaty za okres od 27 września 2008 roku do 23 czerwca 2010 roku. W czerwcu 2011 roku powodowa spółka zaważwała pozwaną do próby ugodowej – sprawę rozpatrywał Sąd Rejonowy w Myszkowie, I Co 1883/11. Skutkowało to przerwą biegu przedawnienia na podstawie art. 123 § 1 pkt 1 k.c. Roszczenie uległo więc przedawnieniu za okres do czerwca 2009 roku. Mając na uwadze powyższe, Sąd pierwszej instancji oddalił powództwo. O kosztach orzekł na mocy art. 98 kpc.

Od wyroku tego wniósł apelację powód. Zaskarżył wyrok w całości.

Zarzuć wyrokowi :

1. Naruszenie przepisów postępowania mające wpływ na wynik sprawy tj.:

a) Naruszenie art. 233§1 kpc przez jego niewłaściwe zastosowanie polegające na dowolnej ocenie dowodów:

- poprzez przyjęcie, iż ilość energii elektrycznej wykazana na fakturach w okresie od 27.09.2008r. do 23.06.2010r. nie odbiegała od ilości energii elektrycznej faktycznie zużytej przez pozwaną;

- poprzez nie uwzględnienie stanowiska biegłego wyrażonego w opinii z października 2012r. podczas gdy biegły wprost wskazuje, iż zasadne było w oparciu o parametry dostarczanej po 27.09.2008r. energii elektrycznej wystawienie faktur korygujących zgodnie z (...) ust (...) łączącej strony umowy sprzedaży energii elektrycznej;

- poprzez błędne przyjęcie, iż zmiana mnożnej powodowała wzrost ceny energii elektrycznej dostarczanej pozwanej podczas gdy mnożna określa jedynie ilość faktycznie zużytej przez pozwaną energii elektrycznej;

- poprzez błędne przyjęcie, iż powód winien był poinformować pozwaną o zmianie mnożnej podczas gdy zmiana mnożnej wynikała z czynności podjętych przez pozwaną w postaci zlecenia przez nią zmiany przekładników prądowych w układzie pomiarowym stanowiącym własność pozwanej.

b) naruszenie art. 232 w zw. z 316 § 1 k.p.c. poprzez ich niewłaściwe zastosowanie i nieuwzględnienie powództwa w całości pomimo przedstawienia przez Powoda stosownych dowodów przemawiających za zasadnością żądania Powoda;

c) naruszenie art. 227, 232 k.p.c. i 6 k.c. poprzez ich niezastosowanie i uwzględnienie zarzutu przedawnienia, pomimo iż Pozwana nie naprowadziła żadnego dowodu na poparcie tego zarzutu;

d) naruszenie art. 227 i 233 1 k.p.c. poprzez ich niewłaściwe zastosowanie i pominięcie jako faktów ustalonych okoliczności takich jak: istnienie własności urządzeń pomiarowych energii elektrycznej, w tym przekładników prądowych po stronie Pozwanej, zlecenie wymiany tych przekładników przez Pozwaną na własne ryzyko; a także poprzez błędne ustalenie jakoby Powód naruszył swoje obowiązki w wykonaniu umowy i nie informował Pozwanej o zmianie cen energii elektrycznej, pomimo iż istotą sporu nie była kwestia zmiany cen energii elektrycznej, a jedynie ilości energii elektrycznej faktycznie pobranej przez Pozwaną

e) naruszenie art. 328 § 2 k.p.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i niewskazanie w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku z jakich przyczyn Sąd w sposób wybiórczy potraktował zeznania Pozwanej, która przyznała, iż to ona zleciła wymianę przekładników prądowych osobom trzecim i że urządzenia pomiarowe, których elementem były te przekładniki stanowiły jej własność; a także poprzez niewyjaśnienie w uzasadnieniu sprzeczności pomiędzy ustalonym faktem, iż Pozwana pobrała taką ilość energii elektrycznej, która uzasadniała zastosowanie mnożnika 50; a także poprzez niewyjaśnienie z jakich przyczyn Sąd oddalił powództwo pomimo ustalenia, że Pozwana pobrała energię elektryczną w ilości wskazanej w fakturach korygujących i pomimo przywołania jako podstawy rozstrzygnięcia art. 555 k.c.; a także niewskazanie z jakich przyczyn Sąd nie zastosował art. 535 k.c.; a także poprzez niewskazanie w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku z jakich przyczyn Sąd uwzględnił zarzut przedawnienia pomimo wcześniejszego ustalenia, iż Powód wezwał Pozwaną do próby ugodowej w czerwcu 2011 roku;

2. Naruszenie przepisów prawa materialnego a to art. 535 k.c. w związku z 555 k.c. poprzez ich niezastosowanie i nie uwzględnienie faktu, iż na podstawie łączącej strony umowy sprzedaży powód dostarczył pozwanej towar w postaci energii elektrycznej, którą pozwana zużyła w ilości wskazanej w fakturze korygującej VAT nr (...) podczas gdy dokonała zapłaty jedynie za ilość energii błędnie wykazaną w fakturach VAT za okres od dnia 27 września 2008r. do dnia 23 czerwca 2010r.

3. Naruszenie przepisów prawa materialnego a to art. 554 k.c., 555 k.c. w związku art. 117 k.c. poprzez ich zastosowanie w sytuacji gdy wymagalność roszczenia dochodzonego w przedmiotowym postępowaniu nastąpiła dopiero w dniu 10

września 2010 r. gdyż w tym dniu upłynął termin zapłaty należności za skorygowaną ilość energii elektrycznej zużytą przez pozwaną, a także w sytuacji gdy pozwana nie udowodniła zarzutu przedawnienia.

4. Naruszenie art. 120 § 1 k. c. poprzez jego niezastosowanie i przyjęcie, że roszczeni dochodzone w niniejszej sprawie były wymagalne w datach wymagalności pierwotnie wystawionych faktur, zamiast przyjęcia, że daty wymagalności tych roszczeń określają daty wymagalności faktur korygujących.

5. Naruszenie art. 22¹ k.c. poprzez jego błędną wykładnię i polegającą na przyjęciu że Pozwanej w niniejszej sprawie przysługiwał status konsumenta, pomimo i roszczenie przeciwko niej wynikało z stosunku obligacyjnego jaki zawarła w ramach wykonywanego zawodu rolnika.

6. Naruszenie art. 535 k.c. w zw. z art. 555 k.c. poprzez ich niezastosowanie i oddalenie powództwa pomimo , iż z ustaleń faktycznych wynika, że Pozwana odebrała i zużyła energię elektryczną o wartości 178.912 zł, na warunkach określonych w umowie łączącej strony, a tym samym miała obowiązek zapłacić za tą energię.

Wnosił o:

1. zmianę wyroku poprzez uwzględnienie powództwa w całości i zasądzeni od Pozwanej na rzecz Powoda kwoty 178 911,01 zł z ustawowymi odsetkami o zasądzenie od Pozwanej na rzecz Powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu pierwszo instancyjnym według norm prawem przepisanych,

2. zasądzenie od Pozwanej na rzecz Powoda zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego,

ewentualnie o:

uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i skierowanie sprawy do ponowne rozpoznania przez Sąd pierwszej instancji i orzeczenie przez ten Sąd o koszta procesu, w tym kosztach zastępstwa procesowego za obie instancje.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja powoda jest częściowo zasadna. Rację ma bowiem skarżący, iż w tym stanie rzeczy błędnie przyjął sąd pierwszej instancji, że wystawienie faktury korygującej przez powoda było spowodowane wzrostem ceny energii elektrycznej, podczas gdy podstawą wystawienia faktury korygującej była większa ilość zużytej przez pozwaną energii elektrycznej niż wskazano w fakturach wystawionych pierwotnie, zmiana mnożnej nie spowodowała wzrostu ceny za jednostkę zużytej energii, w wystawionych bowiem pierwotnie fakturach błędnie odczytano ilość energii elektrycznej zużytej przez pozwaną .

Stan faktyczny w części dotyczącej łączących stron umów ustalił sąd pierwszej instancji w zasadzie prawidłowo, nie zrozumiał natomiast treści opinii biegłego (pisemnej i ustnej), która w ocenie Sądu Apelacyjnego jest jasna, logiczna i spójna i w wystarczający sposób wyjaśnia zagadnienia wymagające wiadomości specjalnych, dlatego też należy wnioski z niej płynące podzielić. Biegły bowiem wyjaśnił, iż u pozwanej zamontowany był układ pomiarowy półpośredni, w takim układzie stosuje się przekładniki prądowe. Ilości zużytej energii nie mierzy zatem bezpośrednio licznik a zużyta energia mierzona jest pośrednio przez przekładniki prądowe. W zależności zatem od rodzaju przekładnika istnieje odpowiedni mnożnik. Wyjaśnił nadto biegły, że przy tak dużym poborze prądu, jak u pozwanej nie ma takich liczników, które bezpośrednio mierzyłyby ilość pobranej energii, dlatego trzeba stosować przekładniki prądowe. Poprzednio u pozwanej stosowano przekładniki o mnożniku 30. Po zwiększeniu mocy na wniosek pozwanej wymieniono przekładniki na znacznie obniżające prąd i przekładniki te miały mnożnik 50. Pozwana podpisała protokół odbioru zamontowanego układu pomiarowego. Mnożnika nie odczytuje się na liczniku, tylko z przekładników prądowych. Na tabliczce znamionowej przekładników prądowych zamontowanych obecnie u pozwanej napisano, że przekładniki przekładają 250 na 5 czyli mnożnikiem jest 50. Oznacza to, że każdorazowe zużycie energii elektrycznej odczytuje się mnożąc wskazania licznika przez 50. Tymczasem powód wystawiając pierwotne faktury błędnie odczytał

ilość zużytej energii przez pozwaną mnożąc wskazania licznika przez 30 zamiast przez 50. Zatem miał w ocenie Sądu Apelacyjnego podstawy do wystawienia faktury korygującej zgodnie z § (...) ust.(...) zawartej przez strony umowy o dostarczania energii elektrycznej, bowiem zgodnie z zapisem tegoż artykułu ilość zużytej energii elektrycznej wskutek błędu w odczycie wskazań układu pomiarowego wskazana na fakturach wystawionych pierwotnie nie odpowiada ilości energii zużytej faktycznie przez pozwaną.

Chybione są w tym stanie rzeczy zarzuty pozwanej, iż ilość energii wskazana na fakturach wystawionych pierwotnie odpowiada ilości energii zużytej faktycznie jako sprzeczne z wnioskami płynącymi z opinii biegłego, które Sąd Apelacyjny podzielił.

Błędne jest zatem w okolicznościach niniejszej sprawy stanowisko sądu pierwszej instancji, iż zmiana przekładników prądowych i mnożnej z 30 na 50 spowodowała wzrost ceny za jednostkę pobranej energii elektrycznej, cena jednostki energii elektrycznej nie uległa zmianie, kwota, której powód domaga się od pozwanej wynika nie z wzrostu cen za jednostkę zużytej energii lecz z faktu, że pozwana zużyła większą ilość energii niż wskazano w fakturach pierwotnie wystawionych. W tym stanie rzeczy rozważania sądu pierwszej instancji na temat obowiązku informowania o odbiorców energii o wzroście jej cen są bezprzedmiotowe. Nie ma też znaczenia czy powódka miała czy też nie klucze do skrzynki pomiarowej.

Skoro więc pozwana zawarła umowę o dostarczenie energii elektrycznej i w umowie tej zobowiązała się do zapłaty za dostarczoną energię elektryczną, a wystawione poprzednio faktury wskutek błędu w odczycie wskazywały niższą ilość energii elektrycznej niż faktycznie zużyta przez pozwaną, to powód miał prawo w oparciu o § (...) umowy łączącej strony wystawić fakturę korygującą i pozwana z mocy art. 535 kc w zw. z art. 555 kc i umową łączącą strony zobowiązana jest do zapłaty za faktycznie zużytą energię.

Rację ma jednakże sąd pierwszej instancji i częściowo pozwana, że roszczenie powoda uległo częściowemu przedawnieniu. Wskazać bowiem trzeba, że roszczenia powoda ulegają przedawnieniu z mocy art. 117 § 1 i 3 kc, w tym stanie rzeczy z mocy art. 554 w zw. z art. 555 kc z upływem lat dwóch. Powód nie kwestionował istnienia 2 –letniego terminu przedawnienia, kwestionował natomiast datę wymagalności roszczenia twierdząc, iż termin przedawnienia winien biec od daty wymagalności faktury korygującej, a nie faktur pierwotnych. Zdaniem Sądu Apelacyjnego w tej kwestii zarzuty skarżącego są chybione. Pozwana miała obowiązek płacić za dostarczany prąd w terminach wskazanych na fakturach pierwotnych, to powód błędnie odczytał wskazania licznika, zatem bieg terminu przedawnienia zdaniem Sądu Apelacyjnego rozpoczął się w chwili upływu terminu płatności na fakturach pierwotnych, a nie na fakturze korygującej (art. 120 § 1 kc). Nie ma jednakże racji pozwana podnosząc, że roszczenie powoda przedawniło się poza płatnościami za czerwiec i lipiec 2010r. Uszło jej uwagi , że została wezwana do próby ugodowej w czerwcu 2011r., co wynika z akt Sądu Rejonowego w Myszkowie o sygnaturze ICo1883/11. Z mocy art. 123 § 1 pkt 3 kc bieg terminu przedawnienia przerywa się przez wszczęcie mediacji, a z mocy art. 124 kc po każdym przerwaniu bieg przedawnienia biegnie na nowo. Powód wniósł pozew w dniu 1 czerwca 2012r . Pozwana podniosła zarzut przedawnienia (art. 117 § 1 kc). Zatem roszczenie powoda częściowo uległo przedawnieniu, nieprzedawnione jest roszczenie za okres dwóch lat wstecz od dnia zawezwania do próby ugodowej (czerwiec 2011) czyli od czerwca 2009r. Wysokość nieprzedawnionego roszczenia wynosi zatem 126.884, 61 zł, wynika ona z kolejnych okresów rozliczeniowych wskazanych na fakturze korygującej począwszy od czerwca 2009r., a to 677,70 + 8802,43 + 13961,36 + 10461,91 +11770,78 + 8158,21 + 7545,64 + 9347,81 + 6751,09 + 7484,26 + 8689,54 + 7154,48 + 7914,29 + 9165,09 = 126884,61 zł .

Reasumując zaskarżony wyrok należało z mocy art. 386 § 1 kpc zmienić i zasądzić od pozwanej na rzecz powoda kwotę 126.884,61 zł tytułem nieprzedawnionej należności za zużytą energię elektryczną z odsetkami od dnia 8 czerwca 2012r. W pozostałej części apelację jako nieuzasadnioną należało oddalić na mocy art. 385 kpc.

Konsekwencją zmiany wyroku była zmiana rozstrzygnięcia o kosztach procesu za pierwszą instancję. Koszty te należało stosunkowo rozdzielić z mocy art. 100 kpc. Powód przegrał proces w około 30%, zatem powinien ponieść około 30% kosztów procesu. Powód poniósł następujące koszty: opłata od pozwu 8964 zł oraz koszty opinii biegłego, a to 2655,03 zł i 156,46 zł łącznie 11.757,49 zł, oraz koszty pełnomocnika 3.600 zł razem 15.357,49 zł. Całe koszty procesu

wyniosły natomiast $11.757,49 \text{ zł} + 3.600 + 3.600 = 18.957 \text{ zł}$ (pozwana ponosiła tylko koszty pełnomocnika). Zatem powód powinien ponieść 30% całości kosztów czyli $5.687,24 \text{ zł}$, a poniósł $15.357,49 \text{ zł}$, w związku z czym pozwana winna mu zwrócić w zaokrągleniu kwotę 9.600 zł i taką też kwotę zasądzono od pozwanej na rzecz powoda.

O kosztach postępowania apelacyjnego także orzeczono na mocy art. 100 kpc stosunkowo je rozdzielając. Apelację także wygrał powód w około 70% zatem powinien ponieść 30% kosztów procesu. Na koszty postępowania apelacyjnego składają się opłata od apelacji 8.946 zł + koszty pełnomocników $2.700 \text{ zł} + 2.700 \text{ zł}$, łącznie 14.346 zł . Powód powinien ponieść 30% kosztów czyli 4.303 zł , a poniósł 11.646 zł na co składa się: opłata od apelacji 8.946 zł i koszty pełnomocnika 2.700 zł . Zatem pozwana winna mu zwrócić 7343 zł ($11646 \text{ zł} - 4303 \text{ zł}$). Taką też kwotę zasądzono od pozwanej na rzecz powoda tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.